

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین شیوه های فرزند پروری با هوش معنوی و پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان سال سوم متوسطه در شهرستان رامیان در سال 1390-91

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیرحسین کوهساریان - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، آموزش و پرورش منطقه 19 تهران

شیمای جمالی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه حکمت رضوی

shimajamali668@gmail.com

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سبک های فرزند پروری، هوش معنوی و پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان بود. برای دستیابی به این هدف 400 نفر از دانش آموزان مقطع متوسطه شهرستان رامیان به روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند و برگه اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه سبک های فرزند پروری بامریند (1972) و پرسشنامه هوش معنوی بدیع و همکاران (1389) را تکمیل نمودند و نتایج تجزیه و تحلیل گردید. نتایج نشان داد که بین سبک های فرزند پروری با هوش معنوی رابطه معنادار وجود دارد. بین سبک های فرزند پروری با پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار وجود دارد. بین هوش معنوی و پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار وجود ندارد. نتایج تحلیل رگرسیون رابطه معنادار وجود دارد. بین هوش معنوی و پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار وجود ندارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که سبک فرزند پروری مقتدر 26 درصد واریانس هوش معنوی را تبیین می کند و معنادار است و سبک های فرزند پروری آسانگیر 5 درصد و مستبد 7 درصد واریانس را تبیین می کند و معنادار نیست. همچنین، سبک فرزند پروری مستبد 15 درصد واریانس پیشرفت تحصیلی را پیشرفت تحصیلی را پیش بینی می کند و معنادار است و سبک های آسان گیر 9 درصد و مقتدر 8 درصد واریانس را پیش بینی می کند و معنادار نیست. به علاوه، هوش معنوی، پیشرفت تحصیلی را پیش بینی نمی کند. با توجه به این یافته ها می توان گفت سبک های فرزند پروری با پیشرفت تحصیلی و هوش معنوی رابطه معنادار دارد اما هوش معنوی با پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار ندارد.

کلمات کلیدی:

سبک های فرزند پروری، هوش معنوی، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان دبیرستانی، رامیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147519>

